

Yarışma 2. olan eser

ADAY KODU:

EBHGT-169

FATSA İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
"EN BÜYÜK HAZİNEMİZ, GÜZEL TÜRKÇEMİZ" PROJESİ
ORTAOKUL VE LİSE ÖĞRENCİLERİ ARASI "GÜZEL TÜRKÇEMİZ" KONULU
KOMPOZİSYON YAZMA YARIŞMASI

ADAY PUANI:

98

KOMPOZİSYON PUANLAMA KRİTERLERİ:

(Komisyon Üyelerinin Dikkatine; Lütfen aşağıda belirtilen kriterlere göre puanlama yapınız.)

Kompozisyon içeriği konuya uygun olacak, içerik sanatlarla, örneklerle zenginleştirilmiş bir şekilde yazılacaktır.

Kompozisyon; yazım, noktalama ve dil bilgisi kurallarına uygun olacaktır.

Kompozisyonda; etkili bir başlık ve yazı planı olacaktır.

Kompozisyonun bütününde ana fikrin verilmesi. (Sonuç cümlesini ana fikirle tamamlaması)

Kompozisyonda; dilin etkili ve anlaşılır bir şekilde kullanımı.

EN YÜKSEK
PUAN

40 Puan

10 Puan

10 Puan

20 Puan

20 Puan

KOMİSYON
PUANI

30
10
10
16
20

"TÜRKÇHE" DEĞİL "TÜRKÇE" KONUŞUN!

Dil nedir? Açığımız bir "dictionary" içindeki o bilimsel açıklama mıdır gerçekten de dil? Hayır. Dil demek ulus demektir. Bilimsel bir açıklama gerektirmez. Dil ulustur. Dil bir milletin kendisidir. Çünkü bir millet dilini yitirdiği an bağımsızlığını kaybeder. Sen "Turkche" konuşmaya başladığın an Türk olmazsın. Artık "Türkiye" değil, "Turkey" vatandaşısındır.

Bir İngiliz neden İngilizce konuşur? Ya da bir Japon neden Türkçe konuşmaz? Herhangi bir ülkenin herhangi bir şehrindeki herhangi bir kişi neden her şeyden önce kendi dilini konuşur ve anlar? Sen kendi dilini konuşmazsan artık bir Türk, İngiliz ya da Japon olmazsın ki. Seni onları insanlarla bir arada alamazsın. Ağzından çıkan yabancı sözlerin eserin değil, sen onun esirisindir artık. Esir alır o yabancı kelimeler seni. Sözcüklerinden sorumlusun.

Türk misin? O zaman Türkçe konuş. Sen belki de konuştuğunu Türkçe sanıyorsun ama değil. Mesela... 20. yüzyılın bir kitabını alsa eline, okumaya galsen. Yardım olmadan, soru sormadan okuyabilir misin o kitabı? Ama sen Türkçe (!) konuşuyorsun. Anlıyorsun belki? Anlayamazsın sen o kitabı. Çünkü konuştuğun, konuştuğumuz dil artık "Türkçe" değil. Dilimiz! yavaş yavaş "Turkche" oluyor.

Biz Türkçe konuşmayı bıraktığımız an yokuzdur artık. Evet, belki de bu durumu yaşayan tek ülke değiliz ama yaşamayan bir ülke de olabiliriz. Çünkü eğer biz Türkçe konuşursak yıkılmaz kimse bizi. Anlarız birbirimizi. Dilimiz bir olur. Bu bir savaş ve biz bu savaşı kaybettüğümüz an bir dilimiz olmayacak. "Turkey" bir dil simgesi olacak. Toplumumuzda "Türkçe" konuşan bir kişi bile kalmazsa biz bu savaşı kaybedeceğiz. Hala kazanmak için şansımız var. Tek geride "Türkçe". Ne olur ki "yes" yerine "evet" desek. "Thanks" yerine "teşekkür" etssek. Bu savaşı kazanmış oluruz.

Bir toplum dilini kaybederse geriye neyi kalır ki? Hiçbir şey. Dil toplumdur ibarettir. Dil bizi mutluluğa götürebilir. Savaşımızı kaybetmezsek kim durdurabilir bizi? Ama mutlu eden dil felakete de sürükleyebilir. Çünkü milli benliğimizi kaybedebiliriz. Dilimizi kaybettüğümüz anda tarihimiz, dinimiz ve her şeyden evvel milletimizi de kaybederiz.

"Dil bahçesinde Anapça Farsça sözcükler
Bana da botuyan gözüm
Ben de konuşam Türkenle birlikte" denmiş Ali Yüce bir şiirinde.
Gök doğru bu. Dilimizdeki yabancı sözcükler konuşuyor Türkenizi
Biz de konuşuyoruz ama farkında değiliz. Bu savaşı kazanmış oluruz.
Kazanmak zorundayız. Çünkü kazanmazsak "biz" diye bir şey kalmayacak.

Bu savaşı kazanmak için harekete geçme zamanı gelmedi mi artık? Daha fazla felakete sürüklemeyelim ülkemizi. Dilimiz bize felaket değil mutluluk getirsin. İşte bu yüzden "Türkçe" değil "Türken" konuşalım. Unutmayalım ki dil bizi mutluluğa götüreceği gibi felakete de götürebilir.